

Europos regionų komiteto nuomonė – Europos Sąjungos teritorinės darbotvarkės 2020 įgyvendinimo gerinimas

(2015/C 195/05)

Pranešėjas: Marek Woźniak (PL/EPP), Didžiosios Lenkijos vaivadijos pirmininkas

I. POLITINĖS REKOMENDACIJOS

EUROPOS REGIONŲ KOMITETAS

1. pabrėžia, kad nuo pat pradžių ES teritorinė darbotvarkė (toliau – TD) buvo nustatyta politikos sistema, kurios tikslas – veiksmas, skirti daugiacentrei ES teritorinei plėtrai palaikyti. Atsakomybė už politinius veiksmus iš esmės tenka vietos ir regionų valdžios institucijoms, valstybėms narėms ir Europos institucijoms;
2. primena, kad TD tikslas – pateikti strategines teritorinės plėtros gaires, palaikyti teritorinio aspekto įtraukimą į įvairias politikos sritis visais valdymo lygmenimis ir užtikrinti strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimą pagal teritorinės sanglaudos principus ⁽¹⁾;
3. apgailestauja, kad teritorinė darbotvarkė keletą metų nebuvo įtraukta į politikos klausimus, tačiau palankiai vertina tai, kad šis klausimas, kurį dabar svarsto trys ES Tarybai pirmininkaujančios valstybės – Italija, Latvija ir Liuksemburgas – vėl kelią susidomėjimą;
4. pabrėžia, kad teritorinis (*place-based*) požiūris yra vienintelis tinkamas politikos modelis, kurį taikydama Sąjunga gali patenkinti Europos piliečių lūkesčius ⁽²⁾. Todėl Europos Sąjunga, aktyviai dalyvaujant Regionų komitetui, vietos ir regionų valdžios institucijoms ir kitiems suinteresuotiesiems subjektams, turi imtis svarbesnio vaidmens, plėtodama į konkrečią teritoriją nukreiptą požiūrį, o tai pagerintų ES teritorinės darbotvarkės įgyvendinimą;
5. nurodo bendro strateginio planavimo poreikį kalbant apie Europos teritoriją, remiantis bendra būsimos plėtros vizija ir siekiant palaikyti geresnį Sąjungos politikos kryptų koordinavimą, sektorių sinergijos užtikrinimą, taip pat aiškų įvardijimą, kurios institucijos yra atsakingos už TD įgyvendinimą Europos, nacionaliniu, regionų ir vietos lygmeniu;
6. šiomis aplinkybėmis, norint pasiekti labiau subalansuotą plėtrą, kuri būtų palanki socialinei įtraukčiai, be planavimo ir koordinavimo mechanizmų būtina didinti informuotumą ir teikti informaciją teritoriniais klausimais bei metodinę pagalbą vietos ir regionų valdžios institucijoms. Atsižvelgiant į tai, dar reikia daug nuveikti siekiant sukaupti lyginamuosius duomenis vietos ir smulkesniu nei vietos lygmeniu visoje ES;
7. todėl ragina parengti integruotos teritorinės plėtros strategiją Europos lygmeniu užtikrinant, kad bus laikomasi esamų vietos ir regionų lygmens planavimo įgaliojimų ⁽³⁾;
8. rekomenduoja sustiprinti strategijos „Europa 2020“ ir tolesnių veiksmų teritorinį matmenį siekiant efektyvesnio jų įgyvendinimo, ypač, atsižvelgiant į ES politikos teritorinį poveikį; šiuo tikslu rekomenduoja peržiūrėti tam tikras politikos sritis atsižvelgiant į jų poveikį regionams ir teritorinio poveikio vertinimą kaip neatsiejamą bendro poveikio vertinimo dalį įtraukti į teisės aktų priėmimo procesą tam tikrose ES politikos srityse ir visų pirma sanglaudos politikos po 2020m. srityje;

⁽¹⁾ Europos Sąjungos teritorinė darbotvarkė 2020. Siekiant socialinės įtraukties, pažangios ir subalansuotos skirtingų regionų Europos.

⁽²⁾ Barca ataskaita, p. 108.

⁽³⁾ „Making Europe Open and Polycentric“: „Scenarios and Vision for European Territory 2050“, ESPON.

9. pabrėžia poreikį stebėti būtinus veiksmus, kurių imamasi Sąjungos lygmeniu siekiant atsižvelgti į didėjančius regionų skirtumus visoje ES turint omeny neseniai įvykusią krizę, nes šie skirtumai kelia didelę grėsmę teritorinei sanglaudai;

Bendrosios pastabos

10. pažymi, kad ES reikia plėtros strategijos, kuri būtų nukreipta į konkrečią teritoriją; todėl būtina, atsižvelgiant į naująjį sanglaudos politikos teisės aktų rinkinį, didinti šios srities pastangas. Kitaip tariant, sanglaudos politikos priemonėmis turi būti tarpusavyje derinami sąlygų nustatymo ir subsidiarumo principai, daugiau dėmesio skiriant subsidiarumo principui;

11. primena, kad Sąjungos teritorine politika turi būti atsižvelgiama į įvairių Sąjungos politikos strategijų įtaką regionams, miestams ir miestų teritorijoms ir sudaromos galimybės kompleksiskai spręsti esamas problemas, įtraukiant ne tik struktūrinius ir investicijų fondus, bet ir aplinkos, transporto, vidaus rinkos, skaitmeninės darbotvarkės sritis – tai tik keletas ES politikos sričių, turinčių aiškų teritorinį poveikį. Į teritorinį matmenį turi būti atsižvelgta formuojant politiką, kad būtų kuo didesnė sinergija, išnaudotos plėtros galimybės ir išvengta prieštaringos politinės įtakos;

12. pakartotinai rekomenduoja, siekiant sustiprinti kontrolės ir pusiausvyros užtikrinimo sistemą, sušaukti Sanglaudos politikos tarybą, kurią sudarytų regioninės plėtros ministrai, vykdančios valdžios funkcijas konkrečioje valstybėje narėje, ir Regionų komiteto atstovas, atliekantis bendradarbiavimo koordinatoriaus funkciją; pareiškia, kad yra pasirengęs aktyviai dalyvauti politinėje diskusijoje, susijusioje su tokios struktūros sukūrimu, kad būtų visiškai atsižvelgta į vietos ir regionų valdžios institucijų požiūrį;

13. pabrėžia, kad partnerystė yra esminė sąlyga stiprinti sanglaudos politikos veiksmingumą ir tik visus lygmenis apimanti daugiapakopio valdymo sistema gali veiksmingai susieti Europos Sąjungos nustatytas strategines gaires su vietos ir regionų uždaviniais ⁽⁴⁾;

14. dar kartą pareiškia palaikantis naujus mechanizmus ar priemones, kuriomis būtų galima stiprinti teritorinį požiūrį per vietos plėtrą, vadovaujant visuomenei (CLLD) ir pasitelkus integruotas teritorines investicijas (ITI). Taip vietos valdžios institucijoms, regionams ir miestams sudaromos puikios galimybės naudotis ES fondais, stiprinti ekonomiką ir didinti gerovę bei sugrįžti prie konvergencijos. Todėl apgailėstauja, kad, nors daugelis valstybių narių norėtų jas taikyti praktikoje, jų diegimui vis dar trukdo ES taisyklėse esančios reguliavimo kliūtys ir valdančiųjų institucijų nenoras ES politikos įgyvendinimą perduoti regionų ir vietos lygmenims;

15. atsižvelgdamas į tai, kad minėtų priemonių įgyvendinimo lygis pavienėse valstybėse narėse labai skiriasi, šių teritorinei plėtrai padedančių priemonių valdymo, įgyvendinimo, stebėjimo ir kontrolės sistema turi būti kuo labiau supaprastinta ir suderinta;

16. vis dėlto pabrėžia, kad teritorinis požiūris į plėtrą apima gerokai daugiau nei šias priemones ir į tai būtina atsižvelgti visais sanglaudos politikos aspektais;

17. ragina griežčiau laikytis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 174 straipsnio su teritorine sanglauda susijusių nuostatų. Šiame straipsnyje nustatyta, kad Europos Sąjunga siekia sumažinti įvairių regionų išsivystymo lygio skirtumus ir nepalankiausioje padėtyje esančių regionų atsilikimą ypatingą dėmesį skirdama kaimo vietovėms, pramonės pereinamojo laikotarpio vietovėms bei didelių ir nuolatinių gamtinių arba demografinių trūkumų turinčioms vietovėms, pavyzdžiui, labai retai apgyvendintiems toliausiai į šiaurę esantiems regionams bei saloms, pasienio ir kalnuotoms vietovėms, nes vienas pagrindinių Teritorinės darbotvarkės 2020 sėkmės svertų yra sudaryti galimybes šioms teritorijoms įveikti savo su plėtra susijusius struktūrinius trūkumus;

⁽⁴⁾ CoR 2012/1683.

18. taip pat atkreipia dėmesį į išskirtinį atokiausių regionų atvejį: būtina atsižvelgti į SESV 349 straipsnyje nurodytus šių regionų ypatumus ir jiems kylančias kliūtis siekiant sudaryti šioms teritorijoms galimybę įveikti jų vystymuisi trukdančias struktūrines kliūtis ir tapti vienu pagrindinių Teritorinės darbotvarkės 2020 sėkmę lemiančių veiksnių;

19. be to, reikia atsižvelgti į kitus demografinius aspektus, pavyzdžiui, gyventojų mažėjimą, visuomenės senėjimą ir didelę gyventojų sklaidą, kurie daro didelį poveikį regionams; kreipiasi į Komisiją, kad, įgyvendindama sanglaudos politiką, ypatingą dėmesį skirtų vietovėms, kurios geografiniu ir demografiniu požiūriu nepalankiausioje padėtyje ⁽⁵⁾;

20. ragina vėl pradėti diskusiją dėl gyvenimo lygio vertinimo naudojant rodiklius, kurie neapsiriboja BVP (angl. *GDP and beyond*), pabrėžiant, kad teritorine sanglauda papildoma ekonominė ir visuomenės sanglauda, todėl jos negalima vertinti tik pagal ekonominius rodiklius. „Išmanus, darnus ekonomikos augimas, palankus socialinei įtraukčiai į ES, tai gerokai daugiau nei vien BVP augimas. Jis apima ir teritorinius, socialinius, kultūrinius ir visų pirma aplinkos aspektus, kurie yra itin svarbūs kaimiškiesiems arba rečiau apgyvendintiems regionams“. Šiuo požiūriu žaliųjų kaimo ir miestų infrastruktūrų projektavimas gerina teritorijos kokybę ir sumažina jos pažeidžiamumą; Renkantis rodiklius svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad statistiniai duomenys regionų lygmeniu yra riboti visose valstybėse narėse;

21. ragina nustatyti palyginamus ir tikėtinus rodiklius bei indeksus, kuriuos būtų galima naudoti norint įvertinti, palaikyti ir stebėti teritorinę sanglaudą, kompleksinę teritorinę plėtrą, struktūrines problemas, teritorinius uždavinius ir galimybes, taip pat padarinius teritorijoms įvairiais geografiniais lygmenimis ir įvairių rūšių regionams ⁽⁶⁾. Sprendimus priimančios asmenys galės priimti informacija pagrįstus teritorijų planavimo srities sprendimus, kurie atitiks proporcingumo reikalavimus;

22. mano, kad labai svarbu atsižvelgti į klimato kaitos riziką ir pavojų aplinkai bei jų poveikį teritorijoms;

23. taip pat pabrėžia poreikį pradėti diskusiją dėl sanglaudos politikos ateities po 2020 m., ypač siekiant nustatyti, ar yra pasiekti pirminiai šios politikos tikslai, apimančios į konkrečią teritoriją nukreipto požiūrio palaikymą, ir būtinybę įvertinti, ar dabartinė Europos struktūrinių ir investicijų fondų paskirstymo metodika visiškai atitinka politikos tikslus ir ar joje deramai atsižvelgiama į teritorinę įvairovę;

Daugiacentrė teritorinė plėtra

24. pažymi, kad daugiacentrė ES plėtra turi esminę reikšmę teritorinei sanglaudai pasiekti, ji prisideda prie labiau integruotų miestų sistemos ir geresnio socialinės sanglaudos prekių ir paslaugų tiekimo visame regione;

25. primena, kad Europos veiksmingumas ir kokybė priklauso nuo ryšių tinklo kūrimo tarp visų dydžių miestų, pradedant vietos lygmeniu ir baigiant pasaulio mastu, taip pat nuo gyventojų padėties stiprinimo ir vietos veiklos vykdymo skatinant savo pranašumus Europos ir pasaulio mastu;

26. pabrėžia, kad atvirumas kaimyninėms valstybėms ir likusiam pasauliui – tai būtina sąlyga visiems Europos miestams ir regionams, norintiems pasinaudoti vystymosi galimybėmis, kurias suteikia augimas pasaulio mastu ir technologijų pažanga. Kaip rodo patirtis, šiuo požiūriu veiksminga priemonė yra parama pasienio bendradarbiavimui, ypač prie ES išorės sienų. Ilgalaikė Europos plėtra priklauso nuo pasauliniu mastu konkurencingesnių kiekvieno miesto ir regiono pranašumų įvertinimo siekiant baigti kurti bendrąją rinką ir nustatyti veiksmingas bendros plėtros strategijas visų pirma Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių bei Rytų partnerystės ir Transatlantinės prekybos ir investicijų partnerystės susitarimo kontekste ⁽⁷⁾;

⁽⁵⁾ CoR 2014/4896

⁽⁶⁾ „Making Europe Open and Polycentric“: „Scenarios and Vision for European Territory 2050“, ESPON.

⁽⁷⁾ „Making Europe Open and Polycentric“: „Scenarios and Vision for European Territory 2050“, ESPON.

27. nurodo, kad labiausiai išsivysčiusių miestų ir regionų bendradarbiavimas užtikrina pridėtinę vertę ir padeda plėsti akiratį. Todėl Komitetas pabrėžia, kad turi būti atsižvelgta į vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį bei jų nuomonę ir siūlymus, nes šioms valdžios institucijoms Europos politika daro tiesioginį poveikį;

Mažesnę reikšmę turinčių miestų, taip pat mažų ir vidutinio dydžio vietovių bei kaimo vietovių vaidmuo

28. primygtinai pabrėžia daugiacentrės regioninės plėtros pranašumus, taip pat nurodo kaimo ir miesto teritorijų ryšio svarbą;

29. ragina patvirtinti politinį požiūrį, kuris būtų palankus funkciniam regionams kurti valstybės viduje ir tarpvalstybiniu mastu, nes funkciniai regionai apima ir miesto, ir kaimo vietoves bei rodo, kokį vaidmenį jie atlieka palaikant kritinę masę siekiant vystyti ir mažinti jautrumą išorės sukrėtimams, o tai buvo ne kartą pabrėžiama atliekant ekonominę ir teritorinę analizę;

30. pažymi, kad socialinė atskirtis teritoriškai paplitusi ir miesto, ir priemiesčių, ir kaimo vietovėse, kurios dažnai yra šalia deramą gyvenimo lygį užtikrinančių vietovių. Gerinant teritorinės darbotvarkės įgyvendinimą, turi būti atsižvelgiama į subregioninius ypatumus;

31. ragina labiau telkti Sąjungos politikos kryptis ir skirti finansavimo priemones veiksmingoms ir produktyvioms jungtims tarp miestų regionų kurti atsižvelgiant į miestų plėtros reiškinį ir naujas teritorijų užėmimo formas, užtikrinti galimybes įgyti žinių bei lavintis ir padėti kurti tinkamus miesto bei funkcinį regionų tinklus⁽⁸⁾, kad būtų dalijamasi geriausia patirtimi ir veiksmingais politiniais sprendimais bei projektais;

32. palankiai vertina tai, kad 2020 m. teritorinėje darbotvarkėje valstybės, regionai ir miestai (taip pat maži ir vidutinio dydžio miestai) skatinami prisidėti prie bendrų Europos teritorinių prioritetų, ir kartu apgailestauja, kad vietos ir regionų valdžios institucijos kol kas vertinamos nevienodai palyginti su kitais subjektais priimant su šiais klausimais susijusius sprendimus. Šioms valdžios institucijoms reikia sudaryti galimybes veiksmingai reaguoti į svarbiausius teritorinius Europos uždavinius;

33. pripažįsta, kad veiksmingas mažų bei vidutinio dydžio miestų veikimas ir kaimo ūkio įvairinimas yra svarbiausi visaverčio teritorinės darbotvarkės įgyvendinimo aspektai. Šiomis aplinkybėmis strategijose daugiausia dėmesio reikėtų skirti vienodomis galimybėmis gauti bendrojo visuomeninio ir ekonominio intereso paslaugas, funkcinį regionų plėtrai (remiantis jau parengta Miesto ir kaimo plėtros iniciatyva) ir paramai mažų bei vidutinio dydžio miestų pasiekiamumui ir tarpusavio sujungimui⁽⁹⁾;

34. primena mažo ir vidutinio dydžio miesto vietovių kaip daugiacentrės teritorijų plėtros elemento vaidmenį; šiuo požiūriu palankiai vertina tai, kad trijų valstybių narių grupė svarsto bendrą mažų ir vidutinio dydžio miestų temą. Tai apima miesto ir kaimo vietovių tarpusavio ryšius ir bendradarbiavimui tarp įvairių vietovių ir labiau suderintai regionų plėtrai pasiekti skirtų mechanizmų pristatymą; Itin svarbu sustiprinti teritorijos tapatybei svarbias vertybes (kraštovaizdį, kultūros ir aplinkos paveldą), kaip turtą, užtikrinantį diferenciaciją ir konkurencingumą pasaulinėje rinkoje;

35. maži ir vidutinio dydžio miestai aktyviai dalyvauja užtikrinant ir juos supančių kaimų gyventojų gerovę ir klestėjimą; jie yra darbo vietų, paslaugų centrai, vietos transporto mazgai ir kuria augančią mobilumo paklausą. Todėl jie yra svarbūs mažinant kaimo ir miesto vietoves paliekančių asmenų skaičių. Be to, dalyvaudami bendrame daugiacentriame tinkle jie gali prisidėti prie metropolinio regiono plėtros. Jie padeda spręsti su aplinkos apsauga ir gyvenimo kokybe susijusias problemas, kurios kyla dėl pernelyg didelės gyventojų koncentracijos didžiuosiuose miestuose;

⁽⁸⁾ „Kaip sustiprinti teritorinį strategijos „Europa 2020“ matmenį ir ES sanglaudos politiką?“

⁽⁹⁾ „Kaip sustiprinti teritorinį strategijos „Europa 2020“ matmenį ir ES sanglaudos politiką?“

36. atsižvelgdamas į tai, ragina toliau vystyti sanglaudos politikos miestų aspektą ir integruotoje miestų darbotvarkėje geriau jį koordinuoti su kitomis politikos sritimis, turinčioms poveikį miesto vietovėms, ir stiprinti oficialų Europos miesto vietovių bei jas supančių kaimo vietovių bendradarbiavimą⁽¹⁰⁾; pakartoja savo raginimą parengti baltąją knygą dėl integruotos miestų darbotvarkės;

Europos regionų sujungimas. Teritorinė perspektyva

37. pripažįsta, kad Europos teritorinis bendradarbiavimas, kuris veikia pasitelkus valstybių, regionų ar viršnacionalinio bendradarbiavimo iniciatyvas (pavyzdžiui, ETBG) ir makroregioninių strategijų vystymas yra esminės priemonės, leidžiančios geriau įgyvendinti teritorinę darbotvarkę; todėl palankiai vertina trijų valstybių narių grupės ketinimą išnagrinėti, ar reikia teisės aktų integruotoms teritorijoms abipus sienų kurti ir ar reikia sukurti Tarybos darbo grupę dėl makroregioninių strategijų pažangos stebėsenos; atkreipia dėmesį į tai, kad žemesnio valdžios lygmens dalyvavimas rengiant ir administruojant šias priemones ir šios grupės veikloje išlieka labai svarbus įgyvendinant jų tikslus;

38. mano, kad būtina skatinti daugiacentrį geografiniu požiūriu subalansuotą įvairių vietovių augimą, be kita ko, imantis ryžtingų veiksmų siekiant panaikinti skaitmeninę atskirtį, bendradarbiauti energetikos, klimato kaitos ir aplinkos srityse, imtis mokslinių tyrimų ir inovacijų, užtikrinti vietovių pasiekiamumą ir patrauklumą, ir vykdamas subalansuotą transporto politiką, kuri būtų grindžiama teritoriniams ypatumams pritaikyta strategija;

39. pabrėžia transporto infrastruktūros kaip teritorinės sanglaudos priemonės vaidmenį. Ypatingą dėmesį reikėtų skirti geografinių ir demografinių iššūkių patiriančioms regionams⁽¹¹⁾. Šiomis aplinkybėmis nurodo galimybę išnaudoti Europos teritorinio bendradarbiavimo grupes kaip priemonę palaikyti tarpvalstybinius ryšius, taip pat ir su trečiosiomis šalimis, įskaitant ir įvairias finansavimo priemones, pavyzdžiui, Europos infrastruktūros tinklų priemonę;

40. ragina Komisiją tęsti veiklą ir imtis aktyvesnio vaidmens siekiant užbaigti pagrindinio tinklo TEN-T kūrimą, visų pirma pašalinti trukdžius ir supaprastinti tarpvalstybines jungtis, taip pat stiprinti vietos ir regionų valdžios institucijų dalyvavimą kuriant transporto koridorius;

41. pabrėžia, kad, kaip nurodyta 6-ojoje sanglaudos ataskaitoje, Europos transporto tinklų vystymo gairėse nustatytas tikslas – turėti tikrą daugiarūšio vežimo tinklą ES lygmeniu, kuris apimtų geležinkelio jungtis, sukurtų naują ir pagerintų esamą infrastruktūrą. Šiomis aplinkybėmis Komitetas pripažįsta, kad būtina turėti subalansuotas, konkurencingas ir energijos požiūriu veiksmingas bei ekologiškesnes transporto priemones, remti daugiarūšį vežimą, įvairių transporto priemonių tarpusavio papildomumą, taip pat infrastruktūros projektų įgyvendinimą mažiau išsivysčiusiuose regionuose, pasienio regionuose ir vietovėse, kuriose yra fizinių kliūčių patekti į vidaus rinką, bei vietovėse, kuriose patiriama teritorinės sanglaudos sunkumų;

Teritorinė darbotvarkė ir strategija „Europa 2020“

42. pažymi, kad ES teritorinėje darbotvarkėje 2020 patvirtintas teritorinis požiūris į strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimą. Reikėtų pasinaudoti šios strategijos persvarstymo galimybe siekiant į ją įtraukti platesnį teritorinį aspektą. Todėl strategijoje „Europa 2020“ nustatytus tikslus galima pasiekti tik atsižvelgus į teritorinį strategijos matmenį, nes nevienodos skirtingų regionų plėtros galimybės⁽¹²⁾;

⁽¹⁰⁾ „Policentriškas teritorijų vystymas ES, nacionaliniu ir regionų lygmeniu“ – COTER komisijos apskritojo stalo diskusija, Fabrianas, 2014 m. liepos 10 d.

⁽¹¹⁾ Konkrečios rekomendacijos pateikiamos Regionų komiteto nuomonėje „Judumas geografinių ir demografinių iššūkių patiriančiuose regionuose“ (CdR 1691/2014).

⁽¹²⁾ Europos Sąjungos teritorinė darbotvarkė 2020. Siekiant socialinės įtraukties, pažangios ir subalansuotos skirtingų regionų Europos.

43. dar kartą ragina, remiantis Europos Sąjungos teritorinės darbotvarkės 2020 ir strategijos „Europa 2020“ tarpusavio sąsajų analize bei siekiant panaikinti didėjančius ES teritorinius skirtumus⁽¹³⁾, parengti baltąją knygą dėl teritorinės sanglaudos;

44. pritaria tam, kad ES sanglaudos politikos priemonėmis, kartu siekiant jos tikslo, susijusio su ekonomine, socialine ir teritorine sanglauda, ateityje būtų padedama siekti ir strategijos „Europa 2020“ tikslų. Labiau susiejus augimo ir konvergencijos tikslus, sanglaudos politikos priemonėmis bus galima mažinti skirtumus ES mastu, įgyvendinant esminius šios strategijos principus, taip pat lengviau užtikrinti didesnę visos Europos gerovę. Reikia deramai išnaudoti šias galimybes ir, laikantis sanglaudos politikai tinkamo partnerystės požiūrio bei įgyvendinant regiono specifika pagrįstas strategijas, taip pat atsižvelgiant į vietos sąlygas ir galimybes, imtis konkrečių veiksmų;

45. todėl palaiko siūlymą parengti elgesio kodeksą, susijusį su strategija „Europa 2020“⁽¹⁴⁾, kuris remtųsi Europos partnerystės elgesio kodeksu ir užtikrintų, kad vietos ir regionų valdžios institucijos, taip pat kiti suinteresuotieji asmenys dalyvautų rengiant ir įgyvendinant ilgalaikius strateginius dokumentus, darančius poveikį teritorinei plėtrai;

Europos regiono vizija

46. pabrėžia veiksmus, kurių imtasi pagal programą ESPON, siekiant parengti rodiklius ir indeksus, susijusius su Europos teritorine plėtra, kuriais galėtų būti remiamasi vertinant ir stebint teritorinę sanglaudą; primygtinai rekomenduoja parengti rodiklius, kurie atspindėtų, kaip teritoriniai ir demografiniai iššūkiai (gyventojų sklaida, mažas tankis, gyventojų skaičiaus mažėjimas ir senėjimas) daro poveikį tvariam, pažangiam ir įtraukiam augimui;

47. mano, kad reikia neatidėliojant pradėti rinkti lyginamuosius statistinius duomenis vietos ir žemesniu nei vietos lygmeniu ir dabartinį EBPO ir Komisijos miesto ir kaimo vietovių klasifikavimą paversti Eurostato kategorijomis, kurios – remiantis vietoje surinkta patikima informacija – gali padėti rengiant ir vertinant ES politikos priemones;

48. pažymi, kad atviros ir daugiacentrės Europos kūrimas – tai darniausia teritorinė strategija, skatinanti ekonomikos augimą ir konkurencingumą, socialinę sanglaudą ir padedanti siekti su subalansuota plėtra susijusių tikslų, kurie ateinantiems dešimtmečiams numatyti strategijoje „Europa 2020“ ir 2020 m. teritorinėje darbotvarkėje⁽¹⁵⁾; pareiškia, kad remia strategiją, kurioje numatyti su plėtra, sanglauda ir gyventi patogia vieta susiję klausimai;

49. pripažįsta, kad būtina bendrai strategiškai planuoti Europos teritoriją, vadovaujantis bendra būsimos plėtros vizija, kad būtų geriau koordinuojamos Europos politikos kryptys regioninės plėtros srityje⁽¹⁶⁾.

2015 m. balandžio 17 d., Briuselis

*Europos regionų komiteto
pirmininkas*

Markku MARKKULA

⁽¹³⁾ CoR 2014/2333.

⁽¹⁴⁾ Strategijos „Europa 2020“ peržiūros metmenys.

⁽¹⁵⁾ „Making Europe Open and Polycentric“: „Scenarios and Vision for European Territory 2050“, ESPON.

⁽¹⁶⁾ „Making Europe Open and Polycentric“: „Scenarios and Vision for European Territory 2050“, ESPON.